

HEGYI BOTOS ATTILA

A Tűz Igazgyöngyei

DARUTÁNC

A venyigék hegyén

Húgocskák, fivérek,
mi hír az égen?
Fordult az Év –
délre tartanak
ünnep hangjai.
Fordulok: fordultok
üdvözlő ívvel –
lenn, szőlőn túl
már határfolyónk
higanya csíkja,
tavain taluzó, illír éjjel.
Ó hűség, lesz még dal.
S micsoda darutánca
udvarán a fénynek!
Ti csak húzzatok, húzzatok
szárnyak, mint húzom
az arany avart, mind
összebb magam is –
jajj, legkisebb szándékot
se sértsek. Hajlunk
egymás előtt még.
Addig: csitt, te szív.
Maradok – venyigék
hegyén dalra gyúlt
ég veletek.

MANNAKABÓCA

Υγρό Πλυρ

S mondd, te, el
mikor jön a te napod?
Jön, hogy jött!
Égtövön, kert alatt:
kibomlott-elomlott
színein a víznek.
S míg járta hegyeit,
delelő, jón jószága,
e szárnyas, lenge lant:
hátán megült.
Tenger napra gyúlt
e szellőnyi test.
S illatozott! De úgy,
de úgy!
Sziklagerincen a
parti fenyők.

AUREOLA SZIGETE

Királyok leánya vagy!
S mennyek legfényesebb
ékessége királyságod.
Rózsálló partjaid,
lagúnád csepp tava,
hol bimbózó valódban
csak a hajnal látott.
Zsendülő földeden
csillámló folyód, körül
hegyek koronája –
napok aranya,
éjek ezüstje s Te,
Tűz Igazgyöngye:
Királyok Leánya.

Hegyi Botos Attila: Darutónc (freskó)